

технологічного розвитку, стимулювання інноваційної та винахідницької діяльності не тільки на рівні держави а й на рівні підприємства.

Успішність інноваційної стратегії підприємства можна приблизно оцінити рівнем активності міжнародного науково-технічного співробітництва. Одним з показників вимірювання є обсяг ліцензійної торгівлі. У зв'язку з цим все більш актуальним стає розширення форм міждержавного науково-технологічного співробітництва як важливого чинника сучасної інноваційної стратегії розвитку економіки України.

Аналіз статистичних даних про експортно-імпортної активності підприємств показує що за останні три роки експорт підприємств України збільшився на 33 % з 51405,2 млрд. дол. США до 68809,8 млрд. дол. США. Імпорт за цей період збільшився на 39,3 % з 60742,2 млрд. дол. США до 84658,1 млрд. дол. США. Тобто є тенденція до зростання від'ємного сальдо зовнішньоекономічного товарообороту. Ефективність організації експортно-імпортних операцій залежить від функціонування підприємства в цілому. Так організація експортних операцій залежить від кваліфікації менеджера з продаж, від обраної маркетингової політики, від діяльності агентів з пошуку ринків збуту, від якості продукції, від ціни продукції, від витрат на організацію експортних операцій та їх здійснення. Ефективність імпортних операцій залежить від правильності вибору постачальників, від якості сировини, від його ціни, від строків поставки та їх безперервності, від потреби виробництва у сировині, від виконання обов'язків з постачання сировини й з оплати, від ефективності роботи митного відділу, від транспортного забезпечення.

Лише розробка та освоєння високих технологій, виробництво на їх основі високотехнологічної продукції (товарів і послуг), вихід з нею на світові ринки, розширення міжнародної інтеграції та науково-технологічного співробітництва повинно стати базовою стратегічною моделлю для українських підприємств.

ПРОГНОЗУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО СТАНУ РОЗВИТКУ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ОНОВЛЕННЯ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

М. М. Яковенко, старший викладач, ДВНЗ «Донбаська державна
машинобудівна академія», м. Краматорськ

Стрімкий і сталий розвиток промислового підприємства в першу чергу залежать від рівня сучасних технологій, від швидкості

впровадження інновацій у виробництво. Однією з найскладніших проблем системи управління промисловим підприємством – передбачення майбутнього і віднайти ефективні рішення в умовах невизначеності. Інструментом мінімізації невизначеності слугує прогнозування, а прогнозом називають науково обґрунтований висновок про майбутні події, про перспективи розвитку процесів, про можливі наслідки управлінських рішень. Провідна роль у технологічному оновленні промисловості України належить державі, яка має використовувати системні економічні інструменти державного впливу, що відповідають обраному стратегічному економічному курсу. Стратегічна необхідність збереження і нарощування технологічного оновлення вітчизняної промисловості диктує доцільність запровадження системи заходів щодо інноваційного розвитку галузей промисловості з урахуванням їхніх особливостей та необхідності стимулювання структурної перебудови промисловості.

Для передбачення можливих варіантів розвитку необхідно на промислових підприємствах використовувати прогнозні розрахунки майбутнього стану розвитку. Прогнозування забезпечує розширення горизонту планових рішень, оцінку їх довготривалих наслідків, сприяє підвищенню їх обґрунтованості. У сучасних умовах у зв'язку з підвищенням ролі науково - технічного прогресу в розвитку суспільства, розробкою та здійсненням великих народногосподарських програм, розрахованих на тривалий термін, формуванням нових територіально-виробничих комплексів роль наукового прогнозування в економіці істотно зростає. Сучасними тенденціями світового розвитку є широке впровадження досягнень передових науково-технологічних розробок, що надає імпульс структурним зрушенням в економіці, стимулюючи виробництво нової наукоємної високотехнологічної продукції. Питома вага підприємств, що впроваджували інновації в 2012 році склала 13,6 %. Впроваджено 2188 нових технологічних процесів, освоєно виробництво 3403 найменувань інноваційних видів продукції, з них 942 найменування – це нові види техніки. Проведено розрахунок прогнозу виробництва нових видів техніки, визначено що розрахунковий розмір виробництва нових видів техніки у 2020 р. за рівнянням регресії може скласти 1021 одиниці, оптимістичний прогноз може скласти 1503 одиниці, а песимістичний – 540 одиниць.

*****